

Pep Duran. *Dibuixar els dies*

Comissària: Pilar Parcercisas

Pep Duran aplega “macrocollages” de diferents gèneres a partir de dibuixos i objectes que constitueixen la seva memòria gràfica i vital.

Com descriure aquest temps vital? Pep Duran ho fa a partir d'apilar papers, fustes, objectes, gargots i fragments d'una realitat trobada. Fa de drapaire del temps i dóna nou alè de vida a un temps fet bocins com és la pròpia vida. Malgrat buscar la forma en la seva unitat, tot acaba essent una estella del que resta del dia, i ell s'esforça en sumar formes, com en el vestit, unitat de fragments i patrons: una màniga, un coll, un puny, un barret. Apilar els dies, amb el seu garbuix, desordre i acumulació inevitable uneix l'home amb el seu caos vital. Poeta del temps, dibuixa els dies amb aquests collages que són els seus quaderns de notes.

El mateix artista ha definit el seu treball com una "col·lecció d'imatges i formes acumulades i seleccionades al llarg dels anys amb vocació de “dietari gràfic” i objectual, una *imago mundis* personal on cohabitin l'ordre intencionat i deliberat, l'atzar, el món relacional que construeix una narració oberta". Per a Pep Duran, aquests dibuixos formen “un llarg poema visual, una obra de teatre muda, que compona finalment un gran palimpsest visual”.

En aquesta narració visual, en què memòria i arxiu s'activen i reactiven permanentment en constant construcció, desfeta i reconstrucció, cal destacar la presència d'algunes obres o sèries específiques, com per exemple l'obra més antiga, de la sèrie *Mans* (1981), una *Lipotípia* (1984), l'escultura *Com un bosc* (1987), dues obres del terra teatral de l'obra *El funàmbul* (1989) de Jean Genet, la sèrie *Grades* (2009) referida a l'espai teatral, deu collages de la sèrie *Amorfa* (2012-2014) i un conjunt d'obres “beckettianes”, que reflecteixen el caràcter absurd i angoixant de la condició humana.

Com a bon escenògraf i atrezzista teatral, per a aquest aterratge a terres lleidatanes i a la Fundació Vallpalou destaca la instal·lació “in situ” que Pep Duran ha realitzat amb les tauletes de nit antigues de **Teresa Vall Palou** i que dóna títol a l'exposició.

Pilar Parcercisas

Comissària de l'exposició

Biografia:

Pep Duran Esteva (Vilanova i la Geltrú, 1955), pintor, escultor i escenògraf, és un artista que té un peu a l'art i un altre al teatre. Es donà a conèixer a final dels anys 70 i inicis dels anys 80, amb projectes com *Pluja de mans* (1981). És figura indispensable per entendre les propostes artístiques dels anys 80 i 90, pendents d'analitzar, dècades en què desplegà una gran activitat en museus de l'estat espanyol. El Museo Reina Sofía disposa a la seva col·lecció de l'obra *Mapas personales: geometría del cuerpo* i el Macba 30 collages de la sèrie *Sin escenario. Suite Marburg* (2007). La seva obra és present a col·leccions privades com la Fundació Vila Casas i la Col·lecció Rafael Tous. Recentment ha mostrat l'exposició "Orb" (2018) al Teatre Nacional de Catalunya i "Papers adormits" (2019) al Museu de Granollers, institució que conserva l'obra *Construir els dies* (1995), una instal·lació escultòrica en què Pep Duran tallà a bocins peces escultòriques per reciclar-les en una única instal·lació, de la que l'exposició actual que es presenta a Lleida n'és el contracamp.

Del 7 de febrer al 18 d'abril de 2020

De dimarts a dissabte de 16h a 20h

www.fundaciovallpalou.com

Fundació Vallpalou. Carrer Roger de Llúria 2 baixos. E-25005. Lleida (UE)

fvp@fundaciovallpalou.org / T. +34 973254937